

„Tingakrossur“ trínur fram í fullum nazistiskum búna og blæsur í hornið til niðurberjan av arbeiðaranna fagligu fylking.

Undir herrópinum „eitt sameint (t. v. s. einsrættað!) Føroya fólk“ skulu stórgóðseigjararnir, stórreiðararnir, stórkeypmennirnir, oljutrastaagentarnir, finansmagnats-harrarnir fáa latið alt ræðið upp í hendi!

Soleiðis brynjaður vóð „Krossur“ Ólavsekutur og vil tæla arbeiðarastattina at yvirgeva seg.

Men her skal „Krossur“ hava roknað skeið - tí arbeiðararnir skulu í rættum tíma vera menn at knekta hansara trelagongu.

Eina ferð — tá ið tyðarin av socialistsanginum »brátt lýsir í eystri« var á bestu árum — tá bardist „Tingakrossur“ móti afturhaldi og svørtum harramannaveldi. Og vit kunnu siga, at tá legðist spíran til mangar av okkara bestu javnaðarmonnum.

Men nú er viðvent á Krossi.

Sambandið er nú einki aftur móti javnaðarmonnum sum mótstøðumenn. Hann, ið lesir Ólavsekukross, kann ikki fata blaðið ódrísi enn eitt herróp til sambandið og vinnuflokkinn um at leggja saman mót deydsgigindanum

socialismuni.

Vit hava altíð sagt tað, at sjálfstýri, samband, vinnuflokkur veruliga vóru politiskir bróður í vanligari politiskari fatan. — Okkum kemur tí Krossins kriggs-erklering og herróp um tri-

menningsfylking móti okkum als ikki óvart. Tað er bara ein fyrimunur til okkara, at Føroyingar yvirhovur nú eisini kunnu siggja og skilja, hvussu landið liggur.

Vit taka so bardagin so mikið treystari og eru fullkomliga óttaleysir fyrri, at tað skal eydnast Krossa-Dagblaðs-Dimma-lættings fylking undir nazistiskum merki at knasa arbeiðara- og fiskimannafylkingina.

Vit skulu lova Krossa-fylkingini, at hon ikki skal doyggja í syndini.

Tað man neyvan fara at eydnast at knasa arbeiðarafylkingina við somu vápnum, sum nazistar og fascistar brúktu. Her á landi vilja arbeiðarar og fiskimenn duga at fata, at Krossa-fylkingar-parolan, at arbeiðarar og fiskimenn skulu vega lið um lið við stórgóðseigjaranum og einavalds-droymanum Jóanesi bónda í

Og til hetta djævulska og skitna endamál aftrar Krossur seg ikki við at brúka tjóðskapar, nationalismunnar hástemtu urgu í tí treysti, at hon, um einki annað kann, vil orka at tæla arbeiðsmannin og fiskimannin í Føroyum - villa hann burtur frá sær sjálvum.

Vit tora at siga, at tann maður, tann ella teir flokkar, ið ikki smæst við at brúka nationalismu — tjóðskaparinnar feilagu sak — til ábreiðu, kápu, yvir lægstu og rotnastu trælkingar- og harðræðispolitikk — teir eiga ikki ferðilin av sannari og hollari tjóðskaparkenslu í sær, men eru dropar úr sama vatni sum tað nasjonalistiska harkaliðið, ið

men hon er meinrakin;

hvor hevur t. d. forarnar av sjálfstýrinum og vinnuflokkinum illtonktar fyrri at bera sannan og hollan tjóðskap, fosturlandsak-sær í barni. Hvat hava hesir harrar gjørt, tá ið nasjonal mál hava verið til viðgerðar sum,

landsins socialiseran av olju-handlinum,

landsins socialiseran av kongs- og embætismannajørðini. O. s. fr. Verið imóti. Verið antinasjonalir. Verið einans verjarar av privatkapitalistiska stýrslagnum fyrri harvið at verja privatpersónligar interessur.

Og hetta skulu arbeiðararnir góðkenna?

Aldri!!!

Arbeiðarafylkingin er alheims. Henda fylking ger ongan mun millum Danir, Sviar, Norðmenn, Asiumenn ella Blámenn. Hon hevur einans eitt endamál:

at frigera arbeiðarastættina, fíggarliga sum mentunnarliga.

Henda fylking hevur aldri verið forðari fyrri sannari nasjonalismu sonnum tjóðskapi — tvørtur imóti. Á hennara baki er at kalla alt satt frælsi, allur hollur og frælsur mannarætti bórin fram.

Og henda fylking skal sýna, at „Dagblaðsins“ og „Krossins“ dyrkan av nazistiskum stjórnlárgi og stríðsháttum júst skal gera tað, at reka arbeiðarastættina saman til vernd fyrri livsrættarinnar sanna frælsi fyrri einstaklinginum sum fyrri tjóðin.

Stórhvalatvøstíð.

Hin 11. mars í ár fingur hr. M. Samuelsen og undirritaði bræv frá hr. landsrættarsakforara Mitens, sum saman við okkum er limur av stórhvalanevnd lögtingsins. — Í hesum brævi skrivur hr. Mitens millum annað fylgjandi:

»Jeg har fort mundtlige Forhandlinger med Købmand Gudmund Mortensen og Formanden for A/S »við Áir«, og disse har stillet følgende Forslag med Hensyn til Overenskomst for kommede Aar:

- 1) Hver af Stationerne leverer 12½ Tons Hvalkød til en Pris af 5 Øre pr. kg. For dette Parti udstedes Kort, som stilles til Kommunernes Disposition, saaledes at Udvalget deler Kortene mellem Kommunerne i Forhold til Folketal og under Hensyn til, hvor mange Huse der findes, hvor der ingen Forsørger er. Kommunerne vil saa kunne sørge for Afhentningen og eventuelt betale Fragten. I 1937 blev det oplyst, at der var 337 Huse, ca: 1200 Personer, uden Forsørger, og man regner med 20 kg pro persona som passende — lig 25 Tons.
- 2) Prisen for Levering af Hvalkød til Menneskeføde skal bortset fra de nævnte 25 ts., i Tiden indtil 1. September sættes til det samme, som Koden kan sælges for til Ræveføder, nemlig 16 Øre pr. kg leveret paa Stationen.
- 3) Efter 1. September ned sættes Prisen til 11 Øre pr. kg. — Dette motiveres med, at for 1. Septbr. er der ingen Grund til Nedsættning for Vinteren og heller ingen Grund til, at Folk behøver Koden saa billigt, da det benyttes til Kogning i mindre Partier, og da man i Forvejen har sørget for at levere Kød til billig Pris til dem

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor: *
THORSHAVN

Stiftet 1906.

Afdeling:
TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

Sidste 4 Dage! Leonardi's Tivoli i Gundadali

Søndag 7. august fra Kl. 17 til 24:

Nye Barnelege. Appelsinfest. Artistoptræden o. a.

Entré Voksne 50 Øre — Børn 25 Øre.

Mandag 8., Tirsdag 9. og Onsdag 10. August, 3 sidste Dage stort Program.

25 pCt. af Nettooverskudet for disse 3 Dage skænkes til „Føroya Felag móti Tuberklajúku“.

Ærbødigt

H. Berg Leonardi.

FÆROSK MARGARINE VITA NR. 1.

Vitaminiseret.

er fremstillet af de bedste Raastoffer.

uden Forsørger. Stationerne paastaar ingen Fortjeneste at have, og der bør tages Hensyn til deres Risiko og Driftsudgifter.

4) Prisen paa Kød, der sælges til Ræveføder, Kreaturfoder eller andet paa Færøerne, fastsættes til 35 Øre pr. kg.»

I 1937 kundu forsyrgrjaleys fáa tvøst ókeypis, tí fá læt lógtingið pening til tess; men í ár vóru bert javnaðarmenn og einir tveir aðrir, ið greiddu at kvøðu fyrri okkara uppskoti hesum og 7 oyra prísinum viðvíkjandi. — Mær tókti rættast at taka tað næstbesta, tá ið tað besta ikki kundi fáast, og takkaði tí fyrri tilbøðið um 5 oyru kg og gekk at enda við til 12 oyru, afturfyrri tey nevndu 5 oyru til treingjandi — ikki 16 oyru sum fyrirligið.

Hin prísin: 14 oyru fekk eg niður í 8 oyru, og tíðina fekk eg flytta frá 1. septbr. til 15. august. Harnæst fekk eg tað samtykt, at menn skulu fáa rætt til at skera upp til 50 kg. til hvørt fólk í húsinum og rætt til at skera allastaðni á hvalinum og alla tíð á samdøgrið.

Sumt av hesum havi eg eina ferð fyrr nert við her í blaðnum, men má aftur koma fram við hesum av fylgjandi orsök:

Á hvítusunn kom ein maður av Sandoyuni til mín í Tórshavn og grandí seg um sín ringu kor: krypil sjálvur, fult hús av børnum, sjúka konu, eingin invalidurenta, og tessvegna líðið at keypa fyrri. Nú er tvøstíð so dýrt, at tað fæst heldur ikki,

og aftaná 15. august kunnu vit Sandoyarmenn rokna við einki at fáa.

Eg fór so heinan vegin til hr. Mitens og til hr. H. J. Joensen (formaður fyrri A/S »við Áir«) og tingaðist við teir at gera undantak við slíkum monnum, sum sendu umsókn um at fáa tvøst til vetrarkost áðrenn 15. august. Teir játtaðu báðir at ganga við til at selja tvøst fyrri 8 oyru kg eisini áðrenn 15. august undir teimum treytum, at keyparin skrivliga vátar, at tvøstíð skal nýst til egjóð brúk, t. v. s. til vetrarkost. — Beint aftaná heimkomu mína skrivaði eg til Gudmund Mortensen, keypmann, og spurdi, um hann vildi játta tað sama sum teir harrar Joensen og Mitens; men hr. Mortensen hevur enn ikki svarað mær aftur, og nú vænti eg einki svar. Soleiðis liggur tann síðan av sakini. Ein onnur er tann, at hr. Mitens sum formaður í stórhvalanevndini ikki enn hevur boðað teim treingjandi frá, at tey kunnu fáa tvøst fyrri 5 oyru kg. Hetta er ringt skil, sum má átalast.

Sakin um stórhvalatvøstíð má leggjast fram fyrri lógtingið til komandi tingsetu, og har má prísur og annað ásetast.

Tey, ið halda seg hava rætt sum treingjandi at fáa tvøst fyrri 5 oyru kg, megu skjófast moguligt venda sær til teirra sóknarstýri og framseta krav slítt har, og sóknarstýrið hevur so skyldu at venda sær til hr. landsrættarsakforara Mitens og krevja tvøst til tey treingjandi.

J. H. Danbjørg.